

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 660

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 septembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
854.		899.	
— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului Consiliului economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan, semnat la Tașkent la 26 aprilie 2002.....	2	— Hotărâre privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman.....	11–14
Regulamentul Consiliului economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan	2–3	900.	
867.		— Hotărâre privind condițiile și procedura de selecție a candidaților de către Consiliul Economic și Social, în vederea propunerii pentru numirea de către ministrul justiției a magistraților consultanți	14–15
— Hotărâre privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al județelor și în administrarea consiliilor județene respective	3–7	901.	
880.		— Hotărâre pentru aprobarea amendamentului, convenit între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998.....	15
— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, precum și a unor măsuri pentru desfășurarea activității acesteia.....	7–10	902.	
896.		— Hotărâre pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi	16
— Hotărâre privind stabilirea centrului de consultanță și informare a consumatorilor, pentru care se acordă sume de la bugetul de stat în anul 2002	11		

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului Consiliului economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan, semnat la Tașkent la 26 aprilie 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul Consiliului economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan, semnat la Tașkent la 26 aprilie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 16 august 2002.
Nr. 854.

REGULAMENTUL

Consiliului economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan

Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan, denumite în continuare *părți*, în conformitate cu art. 10 al Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan cu privire la colaborarea comercial-economică, încheiat la 11 februarie 1994, au creat Consiliul economic interguvernamental mixt dintre România și Republica Uzbekistan, denumit în continuare *Consiliu*, și au aprobat prezentul regulament.

1. Principalele obiective și sarcini ale Consiliului sunt:
— să sprijine dezvoltarea cu succes a colaborării comercial-economice și tehnico-științifice bilaterale, reciproc avantajoasă;

— să studieze în cadrul înțelegerilor realizate posibilitățile și căile de extindere continuă a colaborării comercial-economice și tehnico-științifice, cu luarea în considerare a cointeresării părților;

— să pregătească recomandări și propuneri pentru îndeplinirea cu succes a înțelegerilor realizate și, de asemenea, să acorde sprijin și ajutor pentru rezolvarea problemelor ce se referă la colaborarea comercial-economică și tehnico-științifică a părților;

— să sprijine elaborarea și îndeplinirea programelor de colaborare la diverse niveluri între ministere, departamente, organizații, instituții și operatori economici ai ambelor părți în problemele ce prezintă interes reciproc;

— să acorde sprijin organizațiilor, întreprinderilor și firmelor din România și din Republica Uzbekistan în vederea promovării mărfurilor și serviciilor pe piețele ambelor țări;

— să acorde sprijin organizațiilor, întreprinderilor și firmelor din România și din Republica Uzbekistan interesate în crearea de noi capacități de producție și în modernizarea celor deja existente, în realizarea de investiții, inclusiv în crearea de întreprinderi mixte în scopul dezvoltării, largirii colaborării și consolidării relațiilor comercial-economice și tehnico-științifice dintre părți.

2. Consiliul va fi format dintr-un număr egal de membri ai părților română și uzbekă, dar nu mai mult de 15 persoane pentru fiecare parte.

Copreședinții părții române și ai părții uzebece, precum și membrii Consiliului sunt desemnați de părțile respective.

3. Fiecare parte va desemna câte o instituție care va îndeplini obligațiile aferente Secretariatului executiv al Consiliului, care va organiza activitatea organelor corespunzătoare ale părților, va coordona activitatea acestora, pregătirea documentelor și propunerilor în vederea examinării la sesiunile Consiliului și va rezolva alte probleme organizatorice ce se referă la activitatea Consiliului.

În acest scop secretariatele executive ale părților vor face permanent schimb de informații.

4. Sesiunile Consiliului se vor desfășura la termenele convenite de părți, minimum o dată pe an.

Sesiunile Consiliului se vor desfășura alternativ în România și în Republica Uzbekistan, sub președinția copreședintelui în Consiliu al părții care organizează sesiunea.

Pot fi invitați să participe la sesiuni experți și consultanți ai ambelor părți într-un număr necesar, precum și, prin înțelegere reciprocă, experți și consultanți ai organizațiilor internaționale și ai altor țări.

Limbile de lucru în cadrul Consiliului sunt limbile română, uzbekă și rusă. La utilizarea limbii naționale partea pe teritoriul căreia se desfășoară sesiunea va asigura traducerea în limba rusă.

5. Perioada de desfășurare a sesiunilor Consiliului și ordinea de zi preliminară se convin de către copreședinții părților pe calea consultărilor, cu minimum 30 de zile înainte de data începerii sesiunilor.

În cadrul sesiunii se examinează problemele incluse în ordinea de zi convenită, precum și problemele ce pot fi incluse în ordinea de zi până la data începerii sesiunii, pe baza înțelegerii dintre copreședinți.

6. Din inițiativa uneia dintre părți și prin înțelegere între copreședinți se poate convoca o sesiune extraordinară a Consiliului sau poate fi organizată o întâlnire suplimentară a copreședinților sau a locțiitorilor acestora.

7. În cadrul sesiunii Consiliului hotărârile se adoptă prin consens.

Hotărârile Consiliului intră în vigoare din momentul semnării lor, în cazul în care nu este prevăzută o altă modalitate și au un caracter de recomandare.

Hotărârile care, la cererea uneia dintre părți, trebuie să fie aprobate de către organele împuternicite ale țării respective intră în vigoare din ziua informării celeilalte părți pe calea unui schimb de note sau prin informare scrisă, care confirmă aprobarea lor de către organele împuternicite ale părții respective.

8. Rezultatele sesiunilor și hotărârile Consiliului se înscriu în protocoalele ce se semnează de către copreședinți.

Protocoalele sesiunilor Consiliului se pregătesc și se semnează în două exemplare, în limbile română, uzbekă și rusă, toate textele fiind egal autentice. Fiecare dintre părți asigură traducerea textului în limba sa națională.

9. În scopul îndeplinirii sarcinilor sale, Consiliul poate, prin convenire între părți, să creeze organe permanente sau temporare, de exemplu subcomitete sau grupe de lucru.

Copreședinte al Consiliului
din partea României,
M. Berinde

Consiliul stabilește sarcinile, sfera de activitate și componența organelor permanente sau temporare care își vor desfășura activitatea în conformitate cu planurile și hotărârile Consiliului.

10. Cheltuielile privind desfășurarea lucrărilor Consiliului, ale organelor permanente sau temporare sunt suportate de partea care organizează sesiunea.

Partea care își trimite reprezentanții la sesiunea ce se desfășoară pe teritoriul celeilalte părți suportă cheltuielile de ședere pentru membrii săi din Consiliu și din organele permanente sau temporare, pentru experții și consultanții săi, inclusiv cheltuielile de diurnă și transport până la locul de desfășurare a sesiunii și înapoi.

11. Prezentul regulament intră în vigoare după îndeplinirea procedurilor interne de aprobare ale fiecărei părți și are valabilitate în decursul perioadei de valabilitate a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uzbekistan cu privire la colaborarea comercial-economică, încheiat la 11 februarie 1994.

12. Modificările și completările la acest regulament se aduc prin înțelegere scrisă între părți.

Încheiat la prima sesiune a Consiliului la 26 aprilie 2002 la Tașkent, în două exemplare, fiecare în limbile română, uzbekă și rusă, toate textele fiind egal autentice.

În caz de divergență în interpretare va prevala textul în limba rusă.

Copreședinte al Consiliului
din partea Republicii Uzbekistan,
B. Ahmedov

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor imobile din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al județelor și în administrarea consiliilor județene respective

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1)–(3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 14 alin. (4) din Legea nr. 146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilelor, compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea unitățile sanitare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al județelor și în administrarea consiliilor județene respective.

Art. 2. — Darea în administrare, concesiunea, închirierea și schimbarea destinației imobilelor transmise potrivit art. 1 se pot realiza numai în condițiile legii și cu acordul Ministerului Sănătății și Familiei și al Ministerului Administrației Publice.

Art. 3. — Unitățile sanitare care își desfășoară activitatea în imobilele transmise potrivit art. 1 sunt de interes public județean. Structura activităților acestor unități sanitare se stabilește conform prevederilor legale, cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei, la propunerea direcțiilor de sănătate publică.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor care se transmit conform art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 867.

LISTA

cuprinzând imobilele compuse din construcții și terenuri aferente, care trec din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al județelor și în administrarea consiliilor județene

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Nr. anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
<u>JUDEȚUL ALBA</u>			
1.	Spitalul Județean Alba Iulia	Alba Iulia	1
2.	Spitalul de Neurologie și Psihiatrie Alba Iulia	Alba Iulia	2
3.	Sanatoriul de Pneumoftiziologie Aiud	Aiud	3
<u>JUDEȚUL ARAD</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Arad	Arad	4
2.	Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie Arad	Arad	5
3.	Spitalul de Psihiatrie Mocrea	Mocrea	6
4.	Spitalul de Psihiatrie Căpâlnaș	Căpâlnaș	7
<u>JUDEȚUL BACĂU</u>			
1.	Spitalul Județean Bacău	Bacău	8
<u>JUDEȚUL BIHOR</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Oradea	Oradea	9
2.	Spitalul de Psihiatrie Nucet	Nucet	10
3.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsurile de Siguranță Ștei	Ștei	11
<u>JUDEȚUL BISTRITA-NĂSĂUD</u>			
1.	Spitalul Județean Bistrița	Bistrița	12
<u>JUDEȚUL BOTOȘANI</u>			
1.	Spitalul Județean „Mavromati“ Botoșani	Botoșani	13
2.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie Botoșani	Botoșani	14
3.	Spitalul de Copii Botoșani	Botoșani	15
4.	Spitalul de Psihiatrie Botoșani	Botoșani	16
5.	Sanatoriul de Pneumoftiziologie Guranda	Guranda	17
6.	Sanatoriul de Neuropsihiatrie Podriga	Podriga	18
<u>JUDEȚUL BRAȘOV</u>			
1.	Spitalul Județean Brașov	Brașov	19
2.	Spitalul de Copii Brașov	Brașov	20
3.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie „Dr. Ioan Aurel Sbârcea“ Brașov	Brașov	21
4.	Spitalul de Boli Infecțioase Brașov	Brașov	22
5.	Spitalul de Psihiatrie și Neurologie Brașov	Brașov	23
6.	Spitalul de Pneumoftiziologie Brașov	Brașov	24
<u>JUDEȚUL BRĂILA</u>			
1.	Spitalul de Urgență Județean Brăila	Brăila	25
2.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie	Brăila	26
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie Brăila	Brăila	27
4.	Spitalul de Psihiatrie Cronici Brăila	Brăila	28
5.	Centrul Medical pentru Copii	Brăila	29
<u>JUDEȚUL BUZĂU</u>			
1.	Spitalul Județean Buzău	Buzău	30
<u>JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN</u>			
1.	Spitalul Județean Reșița	Reșița	31
<u>JUDEȚUL CĂLĂRAȘI</u>			
1.	Spitalul Județean Călărași	Călărași	32
2.	Spitalul de Pneumoftiziologie Dor Mărunt	Dor Mărunt	33
3.	Spitalul de Psihiatrie Săpunari	Săpunari	34
4.	Spitalul Orășenesc Fundulea	Fundulea	35
<u>JUDEȚUL CLUJ</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Cluj-Napoca	Cluj-Napoca	36
2.	Spitalul Clinic de Adulți Cluj-Napoca	Cluj-Napoca	37
3.	Spitalul Clinic de Copii Cluj-Napoca	Cluj-Napoca	38
4.	Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie „Leon Danielo“ Cluj-Napoca	Cluj-Napoca	39
5.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase	Cluj-Napoca	40
6.	Spitalul de Boli Psihice Cronice Borșa	Borșa	41

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Nr. anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
7.	Centrul de Diagnostic și Tratament	Cluj-Napoca	42
8.	Policlinica cu Plată	Cluj-Napoca	43
9.	Spitalul Clinic de Recuperare	Cluj-Napoca	44
<u>JUDETUL CONSTANTA</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean de Urgență Constanța	Constanța	45
2.	Spitalul de Pneumoftiziologie Constanța	Constanța	46
3.	Spitalul de Ortopedie, Traumatologie și Recuperare Medicală Eforie Sud	Eforie Sud	47
4.	Spitalul de Ftiziologie Agigea	Agigea	48
5.	Policlinica cu Plată Constanța	Constanța	49
<u>JUDETUL COVASNA</u>			
1.	Spitalul Județean Sfântu Gheorghe	Sfântu Gheorghe	50
<u>JUDETUL DÂMBOVITA</u>			
1.	Spitalul Județean Târgoviște	Târgoviște	51
2.	Spitalul Rural Niculești	Niculești	52
3.	Spitalul de Psihiatrie Bucșani	Bucșani	53
4.	Sanatoriul TBC Moroieni	Moroieni	54
5.	Centrul de Sănătate Voinești	Voinești	55
6.	Centrul de Sănătate Răcari	Răcari	56
7.	Centrul de Recuperare Neuromotorie Gura Ocniței	Gura Ocniței	57
<u>JUDETUL DOLJ</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova	Craiova	58
2.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsurile de Siguranță Poiana Mare	Poiana Mare	59
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie Leamna	Leamna	60
4.	Centrul de Sănătate Melinești	Melinești	61
5.	Centrul de Sănătate Plenița	Plenița	62
6.	Centrul de Sănătate Bechet	Bechet	63
7.	Centrul de Sănătate Dăbuleni	Dăbuleni	64
<u>JUDETUL GALATI</u>			
1.	Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei“ Galați	Galați	65
2.	Spitalul de Pneumoftiziologie Galați	Galați	66
3.	Spitalul de Boli Infecțioase „Cuvioasa Parascheva“ Galați	Galați	67
4.	Spitalul de Urgență pentru Copii „Sfântul Ioan“ Galați	Galați	68
5.	Spitalul de Psihiatrie Gănești	Gănești	69
<u>JUDETUL GIURGIU</u>			
1.	Spitalul Județean Giurgiu	Giurgiu	70
2.	Spitalul de Psihiatrie Vadu Lat	Vadu Lat	71
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie Izvoru	Izvoru	72
4.	Spitalul de Boli Infecțioase Singureni	Singureni	73
5.	Sanatoriul TBC Florești	Florești	74
<u>JUDETUL GORJ</u>			
1.	Spitalul Județean Târgu Jiu	Târgu Jiu	75
2.	Sanatoriul TBC „Tudor Vladimirescu“	Runcu	76
<u>JUDETUL HARGHITA</u>			
1.	Spitalul Județean Miercurea-Ciuc	Miercurea-Ciuc	77
2.	Spitalul de Psihiatrie Tulgheș	Tulgheș	78
<u>JUDETUL HUNEDOARA</u>			
1.	Spitalul Județean Deva	Deva	79
2.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsurile de Siguranță Zam	Zam	80
3.	Sanatoriul de Pneumoftiziologie Geoagiu	Geoagiu	81
4.	Sanatoriul de Pneumoftiziologie Brad	Brad	82
<u>JUDETUL IALOMITA</u>			
1.	Spitalul Județean de Urgență Slobozia	Slobozia	83
<u>JUDETUL IASI</u>			
1.	Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sfânta Maria“ Iași	Iași	84
2.	Spitalul Clinic de Urgență „Sfânta Treime“ Iași	Iași	85
3.	Spitalul Clinic de Urgență Iași	Iași	86
4.	Spitalul Clinic de Obstetrică-Ginecologie „Elena Doamna“ Iași	Iași	87
5.	Spitalul Clinic de Boli Infecțioase „Sfânta Parascheva“ Iași	Iași	88
6.	Spitalul Clinic de Psihiatrie „Socola“ Iași	Iași	89
7.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie „Cuza Vodă“ Iași	Iași	90

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Nr. anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
8.	Spitalul Clinic de Pneumoftiziologie Iași	Iași	91
9.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță „Pădureni—Grajduri“	Grajduri	92
10.	Centrul Medical „Nicolina“ Iași	Iași	93
11.	Centrul Medical „Copou“ Iași	Iași	94
12.	Centrul Medical „Petru și Pavel“ Iași	Iași	95
<u>JUDEȚUL ILFOV</u>			
1.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie „Dr. Maria Burghel“ Buftea	Buftea	96
2.	Spitalul de Psihiatrie Bălăceanca	Bălăceanca	97
3.	Spitalul Comunal Periș	Periș	98
4.	Spitalul Comunal Domnești	Domnești	99
5.	Centrul Medical Buftea	Buftea	100
<u>JUDEȚUL MARAMUREȘ</u>			
1.	Spitalul Județean Baia Mare	Baia Mare	101
2.	Spitalul de Boli Infecțioase, Dermatovenerologie și Psihiatrie	Baia Mare	102
<u>JUDEȚUL MEHEDINȚI</u>			
1.	Spitalul Județean Drobeta-Turnu Severin	Drobeta-Turnu Severin	103
2.	Policlinica cu Plată Drobeta-Turnu Severin	Drobeta-Turnu Severin	104
<u>JUDEȚUL MUREȘ</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Târgu Mureș	Târgu Mureș	105
2.	Spitalul Municipal Târnăveni	Târnăveni	106
3.	Preventoriul TBC Gornești	Gornești	107
<u>JUDEȚUL NEAMȚ</u>			
1.	Spitalul Județean Piatra-Neamț	Piatra-Neamț	108
<u>JUDEȚUL OLT</u>			
1.	Spitalul Județean Slatina	Slatina	109
2.	Spitalul de Psihiatrie Cronici Schitu—Greci	Schitu	110
<u>JUDEȚUL PRAHOVA</u>			
1.	Spitalul Județean de Urgență Ploiești	Ploiești	111
2.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie Ploiești	Ploiești	112
3.	Centrul Medical Praga	Ploiești	113
<u>JUDEȚUL SATU MARE</u>			
1.	Spitalul Județean Satu Mare	Satu Mare	114
2.	Spitalul de Pneumoftiziologie Satu Mare	Satu Mare	115
3.	Spitalul Municipal Carei	Carei	116
4.	Spitalul de Pneumoftiziologie Bixad	Bixad	117
5.	Spitalul Orășenesc Negrești-Oaș	Negrești-Oaș	118
6.	Spitalul Orășenesc Tășnad	Tășnad	119
<u>JUDEȚUL SĂLAJ</u>			
1.	Spitalul Județean Zalău	Zalău	120
<u>JUDEȚUL SIBIU</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Sibiu	Sibiu	121
2.	Spitalul de Psihiatrie „Dr. Gh. Preda“ Sibiu	Sibiu	122
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie Sibiu	Sibiu	123
<u>JUDEȚUL SUCEAVA</u>			
1.	Spitalul Județean de Urgență „Sfântul Ioan cel Nou“ Suceava	Suceava	124
<u>JUDEȚUL TELEORMAN</u>			
1.	Spitalul Județean Alexandria	Alexandria	125
2.	Spitalul de Psihiatrie Balaci	Balaci	126
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie Roșiori de Vede	Roșiori de Vede	127
4.	Spitalul de Psihiatrie Poroschia	Poroschia	128
5.	Spitalul Comunal Deparați	Deparați	129
6.	Centrul de Sănătate Cervenia	Cervenia	130
7.	Centrul de Sănătate Furculești	Furculești	131
<u>JUDEȚUL TIMIȘ</u>			
1.	Spitalul Clinic Județean Timișoara	Timișoara	132
2.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Jebel	Jebel	133
3.	Spitalul de Psihiatrie și pentru Măsuri de Siguranță Gătaia	Gătaia	134

Nr. crt.	Denumirea unității sanitare	Localitatea	Nr. anexei*) cuprinzând datele de identificare a imobilului
<u>JUDETUL TULCEA</u>			
1.	Spitalul Județean Tulcea	Tulcea	135
2.	Spitalul Tichilești	Tichilești	136
<u>JUDETUL VASLUI</u>			
1.	Spitalul Județean Vaslui	Vaslui	137
2.	Spitalul „Carol I” Ghermănești	Ghermănești	138
<u>JUDETUL VÂLCEA</u>			
1.	Spitalul Județean Râmnicu Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	139
2.	Spitalul de Obstetrică-Ginecologie Râmnicu Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	140
3.	Spitalul de Pneumoftiziologie „C. Anastasatu” Mihăești	Mihăești	141
4.	Spitalul de Psihiatrie Drăgoești	Drăgoești	142
5.	Policlinica cu Plată Râmnicu Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	143
6.	Policlinica Stomatologică Râmnicu Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	144
<u>JUDETUL VRANCEA</u>			
1.	Spitalul Județean Focșani	Focșani	145
2.	Spitalul Comunal Dumbrăveni	Dumbrăveni	146
3.	Spitalul Comunal Vidra	Vidra	147
<u>JUDETUL ARGES</u>			
1.	Spitalul de Recuperare Brădet	Brădet	148
2.	Spitalul de Psihiatrie „Sfânta Maria” Vedea	Vedea	149
3.	Spitalul Municipal Câmpulung	Câmpulung	150
4.	Spitalul de Pneumoftiziologie Cronici Leordeni	Leordeni	151
5.	Spitalul de Pneumoftiziologie „Sfântul Andrei” Valea Iașului	Valea Iașului	152
6.	Spitalul TBC Pitești	Pitești	153

*) Anexele nr. 1–153, privind imobilele care se transmit, se comunică unităților interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, precum și a unor măsuri pentru desfășurarea activității acesteia

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 67 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și ale art. 5 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul proprietate publică a statului, situat în municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în administrarea Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

(2) Predarea-preluarea imobilului prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații va utiliza pentru desfășurarea activităților proprii specifice un număr de 10 autoturisme.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 880.

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANRC*, înființată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, se organizează și funcționează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri extrabugetare.

Art. 2. — ANRC pune în aplicare politica națională în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, având funcțiile, obiectivele și atribuțiile prevăzute la art. 44—46 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 și în legislația specială în domeniul audiovizualului.

Art. 3. — ANRC își exercită competențele prevăzute de lege în vederea asigurării eficienței economice a sectorului comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, al audiovizualului, precum și în vederea promovării concurenței și protejării drepturilor și intereselor consumatorilor, în condiții de transparență, imparțialitate și obiectivitate.

Art. 4. — Activitatea ANRC se desfășoară în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002, ale prezentului regulament și ale celorlalte acte normative aplicabile în domeniu.

CAPITOLUL II

Conducerea ANRC

Art. 5. — (1) Președintele și vicepreședintele conduc întreaga activitate a ANRC și asigură îndeplinirea atribuțiilor ce revin acestora.

(2) Președintele reprezintă ANRC în raporturile cu Parlamentul, Guvernul, ministerele, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite decizii potrivit art. 38 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

(4) Vicepreședintele este înlocuitorul de drept al președintelui în absența acestuia.

Art. 6. — (1) Președintele ANRC are următoarele atribuții:

- a) aprobă strategiile de dezvoltare instituțională a ANRC, programele de activitate și programele de cooperare;
- b) supune spre aprobare Guvernului proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al ANRC;
- c) aprobă planul anual de activitate al ANRC;
- d) stabilește sediul central al ANRC, precum și sediile oficiilor teritoriale;
- e) aprobă structura organizatorică a ANRC;
- f) stabilește atribuțiile specifice fiecărui compartiment din cadrul ANRC;
- g) aprobă organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor din cadrul ANRC;
- h) aprobă angajarea, avansarea, precum și modificarea sau încetarea raporturilor de muncă ale personalului ANRC;
- i) aprobă fișa postului pentru personalul ANRC;
- j) aprobă deplasările în străinătate ale personalului ANRC;
- k) negociază și semnează cu reprezentanții salariaților contractul colectiv de muncă;
- l) coordonează activitatea compartimentelor ANRC;
- m) convoacă și prezidează dezbaterile Consiliului consultativ;

n) orice alte atribuții care îi revin potrivit legii.

(2) Președintele ANRC poate delega exercitarea unora dintre atribuțiile prevăzute la alin. (1) personalului din subordine.

Art. 7. — Vicepreședintele ANRC are următoarele atribuții:

- a) asigură derularea programelor de cooperare și asistență internațională;
- b) supraveghează elaborarea și execuția bugetului de venituri și cheltuieli;
- c) asigură legătura ANRC cu asociațiile care reprezintă interesele consumatorilor, ale furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, ale furnizorilor de servicii poștale, precum și ale altor persoane interesate;
- d) coordonează desfășurarea procedurii de consultare și informare prevăzute la art. 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002;
- e) informează președintele ANRC cu privire la activitatea compartimentelor;
- f) coordonează soluționarea cererilor și a sesizărilor prin repartizarea acestora către compartimentele ANRC, iar atunci când este cazul, desemnează în mod direct persoana responsabilă cu rezolvarea acestora;
- g) alte atribuții stabilite prin decizie a președintelui ANRC.

CAPITOLUL III

Organizarea ANRC

Art. 8. — (1) ANRC are în componența sa mai multe compartimente, organizate ca direcții și servicii.

(2) Structura organizatorică și statul de funcții se stabilesc prin decizie a președintelui ANRC.

(3) Direcțiile ANRC sunt conduse de directori, iar serviciile sunt conduse de șefi de serviciu.

(4) ANRC are oficii teritoriale fără personalitate juridică în fiecare municipiu reședință de județ și în fiecare sector al municipiului București, care au rolul de a asigura exercitarea în teritoriu a competențelor ANRC, precum și de a primi cereri și sesizări, care vor fi transmise către sediul central al ANRC.

(5) Oficiile teritoriale au obligația de a transmite, lunar și ori de câte ori președintele ANRC consideră că este necesar, rapoarte privind activitatea desfășurată.

Art. 9. — Conducătorii compartimentelor au următoarele atribuții:

- a) asigură îndeplinirea sarcinilor stabilite prin planul anual de activitate sau încredințate de către șeful ierarhic superior;
- b) repartizează sarcini specifice personalului din subordine, în vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la lit. a);
- c) verifică îndeplinirea la timp, în mod corect și eficient, a sarcinilor repartizate potrivit lit. b);
- d) informează șeful ierarhic superior despre stadiul lucrărilor repartizate personalului din subordine;
- e) răspund față de șeful ierarhic superior pentru activitatea personalului din subordine;
- f) orice alte atribuții prevăzute în fișa postului.

Art. 10. — (1) În activitatea sa ANRC este asistată de Consiliul consultativ, care lucrează în următoarele comisii, în funcție de natura problemelor supuse consultării:

- a) *Comisia pentru reglementări*, în care vor fi invitați să participe reprezentanți ai furnizorilor de rețele de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice, reprezentanți ai furnizorilor de servicii poștale, ai radio-

difuzorilor, după caz, reprezentanți ai asociațiilor profesionale ale acestora, precum și reprezentanți ai Consiliului Concurenței, ai Oficiului Concurenței, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, alte persoane interesate ori reprezentanți ai altor organisme interesate, în funcție de obiectul dezbaterii;

b) *Comisia pentru studii și analize*, în care vor fi invitați să participe, pe lângă persoanele prevăzute la lit. a), și reprezentanți ai Institutului Național de Studii și Cercetări pentru Comunicații, ai Institutului Național de Statistică, reprezentanți ai mediului universitar de specialitate economică, tehnică sau juridică, personalități recunoscute în domeniile economic, comercial, contabil, tehnic, juridic sau al concurenței, precum și alte persoane interesate ori reprezentanți ai altor organisme interesate, în funcție de obiectul dezbaterii;

c) *Comisia tehnică și de standardizare*, în care vor fi invitați să participe reprezentanți ai furnizorilor prevăzuți la lit. a), precum și ai asociațiilor profesionale ale acestora, reprezentanți ai Institutului Național de Studii și Cercetări pentru Comunicații, ai Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, ai Asociației de Standardizare din România, precum și alte persoane interesate ori reprezentanți ai altor organisme interesate, în funcție de obiectul dezbaterii.

(2) Consiliul consultativ are rolul de a sprijini armonizarea intereselor părților reprezentate în cadrul său, evaluează impactul reglementărilor ANRC și face propuneri de îmbunătățire a acestora.

Art. 11. — Comisiile Consiliului consultativ se întrunesc la inițiativa președintelui ANRC, dar cel puțin o dată pe lună în cazul Comisiei pentru reglementări și cel puțin o dată la trei luni în cazul Comisiei pentru studii și analize și al Comisiei tehnice și de standardizare.

CAPITOLUL IV

Resurse umane

Art. 12. — Salarizarea personalului ANRC, inclusiv a președintelui și a vicepreședintelui, se realizează, în temeiul art. 43 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, potrivit dispozițiilor legale aplicabile instituțiilor publice finanțate integral din venituri extrabugetare.

Art. 13. — (1) Personalul ANRC are drepturile și obligațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și ale contractului individual de muncă.

(2) Președintele ANRC aprobă fișa postului pentru personalul din subordine, cu avizul șefului ierarhic superior.

Art. 14. — Angajarea personalului se face pe posturile vacante, prin concurs organizat în condițiile legii și pe baza metodologiei de concurs aprobate prin decizie a președintelui ANRC, pe criteriul aptitudinilor și al competenței profesionale.

CAPITOLUL V

Finanțarea ANRC

Art. 15. — Finanțarea ANRC se asigură integral din venituri extrabugetare, în conformitate cu prevederile art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

Art. 16. — Proiectul bugetului anual de venituri și cheltuieli se elaborează până la data de 1 noiembrie a anului anterior și se supune spre aprobare Guvernului în termen de 20 de zile.

CAPITOLUL VI

Reguli privind funcționarea ANRC

Art. 17. — (1) Președintele ANRC emite decizii:

a) interne, care privesc activitatea internă a ANRC; și

b) externe, care privesc aspecte legate de exercitarea competențelor ANRC în raporturile cu alte persoane.

(2) Deciziile prevăzute la alin. (1) sunt:

a) cu caracter normativ, atunci când reglementează cu caracter general și impersonal anumite relații sociale; și

b) cu caracter individual, atunci când reglementează relații sociale între persoane individualizate.

Art. 18. — (1) În activitatea sa ANRC utilizează următoarele registre:

a) registrul general de intrare-ieșire a corespondenței, în care se înregistrează în ordine toate documentele care intră și ies din instituție, primind număr și dată de înregistrare;

b) registrele de dosare, în care se înregistrează toate lucrările în legătură cu soluționarea cererilor și a sesizărilor;

c) registrul de decizii emise de președintele ANRC, în care acestea sunt înregistrate și numerotate în ordine cronologică;

d) registrul special de corespondență secretă și confidențială, în care se înregistrează documentele având acest caracter.

(2) Deciziile emise de președintele ANRC, cuprinse în registrul prevăzut la alin. (1) lit. c), vor avea un număr în funcție de ordinea emiterii lor, urmat de indicativul „IN” pentru deciziile interne cu caracter normativ, „II” pentru deciziile interne cu caracter individual, „EN” pentru deciziile externe cu caracter normativ sau „EI” pentru deciziile externe cu caracter individual.

(3) Fiecare oficiu teritorial al ANRC va ține câte un registru similar celui prevăzut la alin. (1) lit. a).

(4) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c) vor fi realizate și în format electronic.

(5) La sfârșitul fiecărui an, după ultima operațiune din fiecare registru se va întocmi un proces-verbal de încheiere, care va fi avizat de vicepreședintele ANRC.

Art. 19. — (1) Cererile și sesizările adresate ANRC trebuie formulate în scris și pot fi transmise prin poștă, inclusiv cea electronică, fax ori pot fi depuse personal sau prin mandatar.

(2) Activitatea de soluționare a cererilor și a sesizărilor se va face cu respectarea legislației speciale privind petițiile și informațiile de interes public.

(3) În cazul în care cererea sau sesizarea se depune prin mandatar, se va solicita dovada calității, precum și datele de identificare ale acestuia.

Art. 20. — (1) Cererile și sesizările, având atașate și plicurile, dacă este cazul, se depun la registratură, unde sunt trecute în aceeași zi în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței și primesc număr și dată de înregistrare.

(2) Vicepreședintele ANRC repartizează cererile și sesizările în mod direct unei anumite persoane sau compartimentului de specialitate, caz în care desemnarea persoanei responsabile cu soluționarea cererii sau a sesizării revine conducătorului compartimentului respectiv.

(3) În situația în care obiectul unei cereri sau sesizări intră în domeniul de activitate a două sau mai multe compartimente, vicepreședintele ANRC va desemna persoana sau compartimentul responsabil cu soluționarea cererii sau a sesizării, menționând totodată celelalte persoane sau compartimente care au obligația de a colabora în procesul de soluționare. Atunci când vicepreședintele ANRC desemnează un compartiment responsabil cu soluționarea cererii sau a sesizării, prevederile alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Predarea și primirea cererilor și sesizărilor se fac sub semnătură, prin condică.

Art. 21. — Actele înregistrate în cursul unei zile se vor prezenta președintelui ANRC la sfârșitul zilei. Cererile și sesizările se vor transmite de către președinte vicepreședintelui ANRC în vederea repartizării lor, cu excepția cazului în care președintele ANRC consideră necesar să procedeze în mod direct la repartizarea lor. În acest caz se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 20.

Art. 22. — Persoana căreia i-a fost repartizată cererea sau sesizarea are următoarele sarcini în legătură cu soluționarea acesteia:

a) asigură că dosarul conținând lucrările în legătură cu cererea sau sesizarea este ținut la zi și în mod corect și că toate persoanele interesate în legătură cu cererea sau sesizarea pot lua cunoștință de actele cuprinse în acesta;

b) propune măsurile necesare pentru rezolvare, pe care le supune spre analiză și avizare conducătorului compartimentului din care face parte;

c) colaborează cu celelalte persoane desemnate, în cazul prevăzut la art. 20 alin. (3), în vederea soluționării eficiente a cererii sau a sesizării;

d) ia măsuri pentru convocarea persoanelor interesate, în cazul efectuării oricăror lucrări privind cererea sau sesizarea;

e) informează persoana care i-a repartizat cererea sau sesizarea despre orice problemă de natură să întârzie soluționarea acesteia;

f) ia măsuri pentru consemnarea discuțiilor relevante avute cu persoanele interesate în legătură cu cererea sau sesizarea.

Art. 23. — În cazul în care cererea sau sesizarea nu este de competența ANRC, persoana căreia i-a fost repartizată cererea sau sesizarea va întocmi un proiect de răspuns, în care se va indica organul competent cu soluționarea acesteia și care va fi avizat de conducătorul care a desemnat persoana responsabilă cu soluționarea respectivei cereri sau sesizări.

Art. 24. — Autorul cererii sau sesizării va fi informat de îndată despre modul în care aceasta a fost soluționată cererea sau sesizarea.

Art. 25. — Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător în cazul în care, din oficiu, ANRC consideră că este necesară luarea anumitor măsuri ce intră în competența sa, potrivit legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 26. — ANRC va pune la dispoziție publicului, atât în limba română, cât și în una sau mai multe limbi de circulație internațională, prin intermediul paginii sale de Internet, toate informațiile prevăzute la art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

Art. 27. — (1) ANRC va publica pe pagina sa de Internet, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, un raport detaliat privind activitatea sa în acel an.

(2) De asemenea, ANRC va publica un material privind cererile și sesizările înregistrate până la data de 30 iunie a anului respectiv și care nu au fost soluționate.

Art. 28. — Înainte de supunerea spre aprobare Guvernului a proiectului bugetului de venituri și cheltuieli președintele ANRC aprobă planul de activitate pentru anul următor, în care se vor arăta obiectivele de atins, modalitățile de realizare, precum și sarcinile specifice încredințate fiecărui compartiment în vederea realizării acestor obiective.

Art. 29. — ANRC colaborează cu autorități similare din alte state și poate participa la activitatea unor organizații internaționale din domeniul său de activitate ori poate să devină membră a acestora.

Art. 30. — În cazul în care exercitarea unor atribuții ale ANRC implică participarea altor autorități, ANRC va încheia acorduri de colaborare cu acestea, în scopul îndeplinirii în mod eficient a competențelor legale care îi revin.

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții din imobilul proprietate publică a statului, care se transmite în administrarea Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații din administrarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5	Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației	Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații	a) parter: camera 1, în suprafață de 109 m ² , având numărul de inventar 34.387, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice b) etajul 3: camerele 1, 8, 9, 10, 11, 13, 13a și 13b, în suprafață totală de 355,32 m ² , având numărul de inventar 34.387, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice c) etajul 5: camerele 441, 441a, 441b, 442, 483, 485 și 486b, în suprafață totală de 297,32 m ² , având numărul de inventar 34.387, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind stabilirea centrului de consultanță și informare a consumatorilor,
pentru care se acordă sume de la bugetul de stat în anul 2002**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 38 lit. b) și ale art. 58¹ din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se stabilește Centrul-pilot de consultanță și informare a consumatorilor din municipiul București, pentru care, în anul 2002, se acordă sume de la bugetul de stat.

Art. 2. — Se acordă suma de 400 milioane lei din bugetul de stat pe anul 2002, prin bugetul Autorității

Naționale pentru Protecția Consumatorilor, de la titlul „Transferuri”, pentru funcționarea Centrului-pilot de consultanță și informare a consumatorilor din municipiul București, din cadrul Asociației pentru Protecția Consumatorilor din România.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
Rovana Plumb,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2002.
Nr. 896.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 69, 79, 135 și 136 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman asigură specializarea și perfecționarea personalului cu studii superioare în domeniu.

Art. 2. — Formele de învățământ postuniversitar medical și farmaceutic uman sunt:

- a) rezidențiatul;
- b) specializarea pentru dobândirea unei alte specialități;
- c) doctoratul;
- d) programele pentru obținerea de competențe și supraspecializări;
- e) masteratul;
- f) educația medicală continuă;
- g) cursurile postuniversitare de perfecționare și alte forme prevăzute de lege.

Art. 3. — Învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman este coordonat de către Ministerul Educației și Cercetării, împreună cu Ministerul Sănătății și Familiei, în condițiile legii, pe baza cerințelor de perfecționare determinate de strategiile programelor naționale de sănătate.

Art. 4. — (1) Învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman se desfășoară în instituții de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în unități sanitare acreditate și în alte instituții prevăzute de lege.

(2) Unitățile sanitare sunt acreditate în acest scop de către Ministerul Educației și Cercetării, la propunerea

Ministerului Sănătății și Familiei, pe baza criteriilor de competență profesională și a nivelului de dotare tehnico-materială. Procedura și criteriile de acreditare a unităților sanitare în care se desfășoară rezidențiatul se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului educației și cercetării, la propunerea instituțiilor de învățământ superior medical.

(3) Învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman se desfășoară conform programelor de învățământ elaborate de instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, cu avizele Ministerului Educației și Cercetării și Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 5. — (1) Rezidențiatul este forma de învățământ postuniversitar specifică în medicină, stomatologie și farmacie, prin care se asigură pregătirea ce permite obținerea specializării medicale și farmaceutice, cu o durată cuprinsă între 3 și 7 ani, în funcție de specialitate.

(2) Medicii, medicii stomatologi și farmaciștii care sunt admiși în rezidențiat și desfășoară activitățile specifice acestei forme de pregătire sunt numiți *rezidenți*.

(3) Conținutul și durata rezidențiatului se propun de către instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în acord cu Directivele sectoriale ale Uniunii Europene, și se aprobă prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății și familiei.

(4) În vederea stabilirii numărului de locuri instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate vor comunica în prealabil Ministerului Sănătății și Familiei și Ministerului Educației și Cercetării, cu minimum un an înainte de data începerii fiecărui an de pregătire în rezidențiat, numărul de rezidenți care pot fi pregătiți în instituția respectivă, pe fiecare specialitate, pentru anul de rezidențiat respectiv.

(5) Numărul de locuri pentru pregătirea în rezidențiat este stabilit în fiecare an de rezidențiat, pe baza propunerilor formulate de Ministerul Sănătății și Familiei, cu consultarea ministerelor cu rețele sanitare proprii, prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății și familiei. Numărul de locuri din teritoriu se stabilește pe baza numărului de posturi din teritoriu, ținându-se seama de numărul specialiștilor existent în rețeaua de asistență medicală de specialitate, dinamica acestuia, evoluția demografică, mobilitatea globală și regională și de strategia de dezvoltare a sistemului de sănătate.

(6) Rezidentul participă la activități specifice în clinicile sau secțiile unde își desfășoară pregătirea de specialitate, sub îndrumarea și supravegherea directă a coordonatorilor săi din instituțiile și unitățile acreditate conform art. 4.

Art. 6. — (1) Admiterea la rezidențiat se face prin concurs național organizat în ultimul trimestru al fiecărui an de către Ministerul Sănătății și Familiei, pe baza metodologiei de concurs aprobate prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

(2) Condițiile de înscriere la concursul național pentru rezidențiat sunt:

— candidatul are diplomă de licență în profil medico-farmaceutic uman sau o diplomă echivalentă cu aceasta;

— candidatul este apt din punct de vedere medical (fizic și neuropsihic) pentru exercitarea activității în grupa de specialitate pentru care candidează.

(3) Rezultatele concursului național pentru rezidențiat sunt confirmate prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

Art. 7. — (1) Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Educației și Cercetării înființează o comisie comună de organizare a concursului pentru rezidențiat, sub autoritatea și responsabilitatea Ministerului Sănătății și Familiei, abilitată să asigure organizarea concursului.

(2) Comisia comună de organizare a concursului pentru rezidențiat este formată din reprezentanți ai Ministerului Sănătății și Familiei și reprezentanți ai Ministerului Educației și Cercetării.

(3) Componenta și numărul membrilor comisiei comune se aprobă anual prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății și familiei.

Art. 8. — (1) Admiterea în rezidențiat a personalului didactic încadrat pe funcții de preparator la disciplinele clinice și preclinice cu sau fără corespondent în Nomenclatorul specialităților medicale și farmaceutice, competențe și supraspecializări pentru rețeaua de asistență medicală se face în situația îndeplinirii condițiilor de admitere la grupa sau subgrupa de specialități respectivă.

(2) Doctoranzii cu frecvență pot fi admiși în rezidențiat numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1).

Art. 9. — Pregătirea în rezidențiat se organizează în două etape:

a) etapa I, de pregătire teoretică, ce are loc numai în clinici universitare, fiind normată ca activitate de învățământ;

b) etapa a II-a, de pregătire practică, ce are loc atât în clinici universitare, cât și în unități sanitare și farmaceutice de stat sau particulare acreditate.

Art. 10. — (1) Candidații admiși la concursul național de rezidențiat sunt repartizați de către Ministerul Sănătății și Familiei, pe baza propriilor opțiuni, în ordinea descrescătoare a punctajului obținut la concurs, pentru efectuarea stagiilor de pregătire în centre universitare sau

în unități sanitare acreditate, în conformitate cu art. 4, în funcție de propunerile instituțiilor de învățământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman acreditate și de capacitățile de pregătire ale unităților sanitare.

(2) Schimbarea specialității în care a fost admis rezidentul este posibilă printr-un nou concurs de rezidențiat. În cazuri justificate schimbarea se poate face numai prin ordin al ministrului sănătății și familiei, dacă solicitantul îndeplinește condițiile minime la specializarea cerută.

(3) Lista candidaților repartizați în universități, pe specialități, se comunică Ministerului Educației și Cercetării de către Ministerul Sănătății și Familiei la finalizarea concursului.

Art. 11. — (1) Numărul de rezidenți pentru normarea activității de predare este de cel puțin 5 pe specializare. În mod excepțional, el poate coborî sub această cifră la propunerea senatului universității și cu aprobarea Ministerului Educației și Cercetării.

(2) Finanțarea activității de pregătire teoretică a rezidenților admiși pe numărul de locuri stabilit potrivit art. 5 alin. (4), organizată de instituțiile de învățământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman, se face din sume alocate de la bugetul Ministerului Educației și Cercetării, pe bază de contract, în condițiile prevăzute la art. 171 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Activitatea de predare aferentă învățământului de rezidențiat se cuprinde distinct în statele de funcțiuni ale catedrelor.

(4) Instituțiile de învățământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, care derulează programe de pregătire prin rezidențiat, au obligația să organizeze un departament specializat sau o structură care să răspundă de organizarea și calitatea activităților didactice pentru aceste programe.

Art. 12. — (1) Rezidențiatul se finalizează printr-un examen care cuprinde probe teoretice și practice, susținute în fața unei comisii de specialiști propuse de către instituțiile de învățământ superior, societățile profesionale, Colegiul Medicilor din România și Colegiul Farmaciștilor din România și numite prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului educației și cercetării.

(2) Absolvenții stagiilor de rezidențiat se pot prezenta la examenul de finalizare în primii 2 ani de la absolvire.

(3) Stagiul de rezidențiat poate fi întrerupt la solicitarea rezidentului și cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei, în condițiile respectării contractului individual de muncă.

(4) După promovarea examenului prevăzut la alin. (1) rezidenților li se eliberează certificatul de medic specialist, medic stomatolog specialist și, respectiv, de farmacist specialist, de către Ministerul Sănătății și Familiei.

(5) Calitatea de medic specialist sau de farmacist specialist este dovedită de certificatul eliberat conform alin. (4).

Art. 13. — (1) Diplomele, certificatele și alte documente emise de autoritățile și organismele competente ale unui stat membru al Uniunii Europene sau din țările din Spațiul Economic European (S.E.E.), care atestă specializarea medicilor și stomatologilor cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai Spațiului Economic European (S.E.E.) în una dintre specialitățile recunoscute de către statele membre ale Uniunii Europene, specialitate existentă în Nomenclatorul specialităților medicale și farmaceutice, competențe și supraspecializări pentru rețeaua de asistență medicală, sunt recunoscute de Ministerul Sănătății și Familiei ca certificat de medic specialist, respectiv de stomatolog specialist.

(2) Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European (S.E.E.) își pot desfășura activitatea în România pe baza diplomei de farmacist eliberate de autoritățile și organismele competente ale unui stat membru al Uniunii Europene sau din țările din

Spațiul Economic European (S.E.E.), echivalată de Ministerul Educației și Cercetării și recunoscută de Ministerul Sănătății și Familiei din România, conform legii.

(3) Stagiile de specializare efectuate în afara României, cu excepția statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European (S.E.E.), se echivalează de către Ministerul Sănătății și Familiei cu stagiul de rezidențiat prevăzut de legislația din România, dacă pentru specializarea respectivă durata și programele de studiu sunt echivalente. Certificatele de medic, de stomatolog și, respectiv, de farmacist specialist se obțin în acest caz după promovarea examenului de specialitate în România.

Art. 14. — (1) Pregătirea prin rezidențiat se poate face și cu taxă, atât de către cetățenii români, cât și de către cetățenii străini, în afara locurilor care se susțin de la bugetul de stat, stabilite conform art. 5 alin. (4).

(2) Numărul locurilor cu taxă se stabilește anual, pe specialități, la propunerea senatelor universitare, și se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului educației și cercetării.

Art. 15. — Masteratul și doctoratul se desfășoară conform legii.

Art. 16. — (1) A doua specialitate se poate obține, numai în regim cu taxă:

a) prin susținerea unui nou concurs național pentru rezidențiat și cu parcurgerea programei de pregătire, dacă specialitatea nu este înrudită cu prima specialitate pentru care solicitantul are certificat;

b) fără susținerea concursului național pentru rezidențiat, dar cu parcurgerea integrală a stagiului de pregătire, dacă specialitatea este înrudită cu cea pentru care solicitantul are certificat, cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei și a Ministerului Educației și Cercetării.

(2) Lista specialităților înrudite se stabilește de către Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Educației și Cercetării, prin ordin comun, pe baza Nomenclatorului specialităților medicale și farmaceutice, competențe și supraspecializări pentru rețeaua de asistență medicală.

Art. 17. — (1) *Competența* reprezintă o formă de pregătire postuniversitară în domenii tehnice, diagnostice sau terapeutice, complementare unor specialități medico-farmaceutice.

(2) *Supraspecializarea* reprezintă o formă de instruire postuniversitară suplimentară, aprofundată, în domenii conexe specialității de bază, și se obține numai de către medicii specialiști sau primari după efectuarea unui program de pregătire aprobat de Ministerul Sănătății și Familiei și după promovarea examenului final.

(3) Competențele sau supraspecializările aferente fiecărei specialități medico-farmaceutice sunt stabilite de Ministerul Sănătății și Familiei și sunt cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale și farmaceutice, competențe și supraspecializări pentru rețeaua de asistență medicală. Durata și conținutul programelor de pregătire pentru obținerea de competențe sau supraspecializări sunt aprobate de către Ministerul Sănătății și Familiei la propunerea instituțiilor de învățământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman acreditate.

Art. 18. — Programele de pregătire în vederea dobândirii de competențe și supraspecializări se organizează de către Ministerul Sănătății și Familiei, prin instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, care organizează și examenele de obținere a competențelor sau supraspecializărilor și eliberează certificatele de absolvire.

Art. 19. — Competențele și supraspecializările obținute în străinătate pot fi recunoscute de Ministerul Sănătății și Familiei.

Art. 20. — (1) Educația medicală continuă cuprinde totalitatea activităților de pregătire teoretică și/sau practică destinate personalului care lucrează în domeniul medical și

farmaceutic uman, în vederea dobândirii/îmbunătățirii nivelului de cunoștințe, abilități și aptitudini necesare creșterii calității asistenței medicale și nivelului de performanță în domeniul respectiv.

(2) Educația medicală continuă este organizată de către Colegiul Medicilor din România, Colegiul Farmaciștilor din România, Academia de Științe Medicale în colaborare cu instituții de învățământ superior acreditate și este coordonată de Ministerul Sănătății și Familiei.

(3) Programele naționale de educație medicală continuă sunt avizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

Art. 21. — (1) Învățământul superior universitar și post-universitar medico-farmaceutic uman se desfășoară în spitale, institute, centre de diagnostic și tratament, în secții cu paturi, în laboratoare și în cabinete. Clinicile universitare sunt secții clinice de spital în care sunt organizate catedre sau discipline universitare.

(2) Învățământul farmaceutic se desfășoară în clinici, laboratoare, farmacii publice sau de spital și în unități de cercetare și/sau producție de medicamente, agreate de instituțiile de învățământ superior.

(3) Unitățile clinice universitare se înființează, la propunerea instituției de învățământ superior, prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății și familiei. Într-o unitate clinică universitară activitatea de învățământ este susținută de o singură instituție de învățământ superior sau, după caz, de o singură facultate cu profil medico-farmaceutic uman.

(4) Desființarea unei unități clinice universitare se poate face numai prin ordin comun al ministrului sănătății și familiei și al ministrului educației și cercetării, la propunerea instituției de învățământ superior.

(5) Într-o unitate clinică universitară întreaga activitate de învățământ, asistență medicală și cercetare științifică este condusă de șeful clinicii.

(6) Poziția de șef de clinică se ocupă de cadrele didactice universitare cu cel mai înalt grad universitar, pe baza hotărârii senatului universității. Șeful de clinică poate fi numit șef de secție/șef de laborator, la propunerea senatului universității, prin ordin al ministrului sănătății și familiei.

Art. 22. — Medicii și farmaciștii cu funcție didactică din unitățile clinice universitare, salariați ai instituției de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman, pot primi din partea unității sanitare în care își desfășoară activitatea integrată clinic o indemnizație de activitate clinică reprezentând cel puțin echivalentul unei jumătăți de normă corespunzătoare gradului profesional în care sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății și familiei, pentru activitatea de asistență medicală, respectiv farmaceutică, cu excepția rezidenților.

Art. 23. — Instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman vor dimensiona formațiile de studiu astfel încât numărul de studenți și rezidenți care activează concomitent într-o unitate clinică universitară să fie corelat cu capacitatea de acordare a asistenței medicale.

Art. 24. — (1) Spațiile din spitale vor fi folosite pentru învățământ universitar și postuniversitar acreditat de stat, fără plată. Instituțiile de învățământ superior particular care au specializări cu profil medico-farmaceutic uman pot încheia contracte de închiriere, cu aprobarea ministrului sănătății și familiei, conform legislației în vigoare.

(2) Dotările din spitale, indiferent de proveniență, sunt folosite fără plată și pentru procesul de învățământ de stat acreditat, cu profil medico-farmaceutic uman.

Art. 25. — (1) Cursurile postuniversitare de perfecționare sunt organizate de instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, cu consultarea Ministerului Sănătății și Familiei, a Colegiului Medicilor din România, respectiv a Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Pregătirea, durata și conținutul programelor se stabilesc de către instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în cadrul unui program național coordonat de Ministerul Sănătății și Familiei, cu avizul Colegiului Medicilor din România, respectiv al Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 26. — (1) Taxele de instruire pentru formele de pregătire profesională — rezidențiat cu taxă, competențe, supraspecializări, cursuri postuniversitare, educație medicală continuă — sunt suportate de către beneficiari sau angajatorii acestora.

(2) Taxele de instruire prevăzute la alin. (1) se constituie ca venituri proprii extrabugetare, se propun și se aprobă de către instituțiile organizatoare.

(3) Coordonarea activității de pregătire postuniversitară se face de către Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu

Studii Superioare și Asistenților Medicali, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 537/2002 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei și pentru înființarea Centrului Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali.

Art. 27. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Sănătății și Familiei vor elabora și vor aproba prin ordin comun metodologia de aplicare a prezentei hotărâri.

Art. 28. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică tuturor unităților medico-sanitare cu activitate structurată de învățământ universitar și postuniversitar medical și farmaceutic uman.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Ecaterina Andronescu

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartos

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2002.
Nr. 899.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind condițiile și procedura de selecție a candidaților de către Consiliul Economic și Social, în vederea propunerii pentru numirea de către ministrul justiției a magistraților consultanți

În temeiul prevederilor art. 107 alin (2) din Constituția României, ale art. 69¹ alin. 5 și ale art. 69² alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Magistrații consultanți sunt numiți în funcții de către ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social.

Art. 2. — (1) Poate fi propusă pentru numirea ca magistrat consultant persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este numai cetățean român cu domiciliul în România și are capacitatea de exercițiu al drepturilor;

b) este licențiată în drept sau drept economic-administrativ și are stagiul cerut de lege pentru funcția în care urmează să fie numită;

c) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;

d) cunoaște limba română;

e) este aptă din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției.

(2) Îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie dovedită cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de o comisie medicală constituită prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății și familiei.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se face de Consiliul Economic și Social.

Art. 3. — Consiliul Economic și Social propune candidații pentru numirea ca magistrați consultanți, în limita numărului de posturi comunicat de Ministerul Justiției.

Art. 4. — (1) Pentru îndeplinirea prevederilor art. 3 Consiliul Economic și Social solicită în scris confederațiilor

patronale și confederațiilor sindicale, reprezentative la nivel național, desemnarea de candidați în raport cu numărul de posturi repartizat fiecărui tribunal.

(2) Desemnarea candidaților pe tribunale se face de confederațiile patronale și de confederațiile sindicale, reprezentative la nivel național, fiecare parte stabilind nominalizarea acestora prin consens la nivel național.

(3) În cazul în care consensul prevăzut la alin. (2) nu se realizează, plenul Consiliului Economic și Social decide candidatul propus dintre nominalizările permise.

(4) Candidații trebuie să aibă domiciliul sau reședința în localitatea în care își are sediul tribunalul pentru care sunt propuși.

Art. 5. — (1) Confederațiile patronale și confederațiile sindicale, reprezentative la nivel național, prezintă Consiliului Economic și Social propuneri nominale cuprinzând candidații pentru posturile de magistrați consultanți, împreună cu dosarele întocmite pentru fiecare candidat.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) cuprinde:

a) copie de pe diploma de studii;

b) copie de pe certificatul de naștere;

c) copie de pe buletinul/cartea de identitate;

d) cazierul judiciar, în original;

e) recomandarea organizației care a propus candidatul;

f) curriculum vitae și declarația candidatului de acceptare

a funcției de magistrat consultant;

g) certificatul medical prevăzut la art. 2 alin. (2).

Art. 6. — Selecția candidaților se face de Consiliul Economic și Social, pe baza criteriilor stabilite de acesta.

Art. 7. — Consiliul Economic și Social centralizează propunerile prevăzute la art. 5 alin. (1), verifică dosarele candidaților, precum și promovarea examenului de selecție și le supune spre avizare Biroului executiv și aprobării plenului Consiliului Economic și Social.

Art. 8. — (1) Hotărârea plenului Consiliului Economic și Social, împreună cu dosarele candidaților propuși din partea confederațiilor patronale și a confederațiilor sindicale, reprezentative la nivel național, este înaintată Ministerului Justiției în vederea numirii magistraților consultanți.

(2) Ministrul justiției, pe baza propunerilor prevăzute la alin. (1), numește în termen de 15 zile magistrații consultanți și comunică Consiliului Economic și Social ordinul și lista cuprinzând magistrații consultanți numiți.

(3) În cazul în care ministrul justiției respinge unele candidaturi propuse, comunică Consiliului Economic și Social motivele respingerii și posturile rămase vacante, în vederea reluării procedurilor pentru desemnarea de candidați.

Art. 9. — Comisia de dialog social din cadrul Ministerului Justiției adoptă criteriile de evaluare a activității magistraților consultanți și analizează periodic activitatea acestora, putând propune, după caz, ministrului justiției revocarea lor, cu avizul Consiliului Economic și Social.

Art. 10. — Mandatul magistraților consultanți încetează de drept dacă pe perioada îndeplinirii acestuia intervine o cauză de incompatibilitate sau imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile. În acest caz Ministerul Justiției sesizează în termen de maximum 15 zile Consiliul Economic și Social pentru a propune numirea altui magistrat consultant.

Art. 11. — (1) În ședințele de judecată magistrații consultanți poartă robă de culoare neagră cu modelul prevăzut de lege pentru judecători și insignă. Baveta purtată de magistrații consultanți este de culoare albastru deschis.

(2) Ținuta magistraților consultanți se asigură în mod gratuit, potrivit legii.

Art. 12. — Ministrul justiției, împreună cu comisia prevăzută la art. 9, analizează trimestrial volumul de activitate a magistraților consultanți și, în situația în care acesta depășește norma stabilită pentru un magistrat consultant propun suplimentarea numărului de posturi la tribunalele la care se constată această situație.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 226/2000 privind condițiile și procedura de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților în vederea numirii ca asistenți judiciari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 7 aprilie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2002.
Nr. 900.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului, convenit între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 63/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998, aprobată prin Legea nr. 220/1998, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul, convenit între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării

Proiectului privind reforma în domeniul protecției copilului, semnat la Washington la 15 iulie 1998, după cum urmează:

— se înlocuiește data limită de tragere, menționată la secțiunea 2.03 a articolului II din Acordul de împrumut, cu data de 30 iunie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat

București, 22 august 2002.
Nr. 901.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Punctul 3 „Alte obiective“ al capitolului IV „Obiective de importanță deosebită pentru știință, cultură și artă“ din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 523/1997 privind asigurarea pazei obiectivelor, bunurilor și valorilor cu efective de jandarmi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 23 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu următorul obiectiv:

„— Sediul Societății Comerciale «Institutul de Studii și Proiectări Energetice» — S.A. București“.

Art. II. — Efectivele necesare executării pazei obiectivului prevăzut la art. I se asigură prin redistribuire, cu încadrarea în numărul de posturi aprobat și în fondurile alocate Ministerului de Interne prin Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Plata serviciului de pază a obiectivului prevăzut la art. I se asigură de către Societatea Comercială „Institutul de Studii și Proiectări Energetice“ — S.A. București, în condițiile stabilite prin contract încheiat potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2002.
Nr. 902.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro